

РЕШЕНИЕ

№ 1515

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110203852 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 14-0000966 от 09.12.2022г., издадено от Л.Д.В. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Перник, с което на основание чл.76, ал.2, вр. чл.79, ал.4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) за нарушение на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ на „****“ ООД с ЕИК *** (в качеството на местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители по смисъла на §1, т.12 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗТМТМ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лЕ..

Срещу така издаденото Наказателно постановление е подадена жалба от „****“ ООД. В нея се посочва, че Наказателното постановление е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се да е съществено нарушена процедурата, както и материално-правните и процесуални норми. Иска се съдът да отмени Наказателното постановление, ведно с всички законни последици от това.

По повод жалбата на „****“ ООД срещу НП № 14-0000966 от 09.12.2022г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Перник, е било образувано НАХД № 156/2023г. по описа на РС – Перник. Пред РС – Перник е депозирана молба с рег. № 3837/21.02.2023г. от „****“ ООД, в която се заявява, че Дружеството – жалбоподател поддържа жалбата и иска съдът да отмени НП като неправилно и незаконосъобразно. В молбата се посочва, че не е налице материална компетентност на административно – наказващия орган за издаване на обжалваното Наказателно постановление и във връзка с това се цитира чл.79, ал.4 и чл.67 от ЗТМТМ. Твърди се, че не се установява да са

делегиращи изрични правомощия по чл.79, ал.4 от ЗТМТМ от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник, поради което се претендира за липса на компетентност на органа, издал обжалваното Наказателно постановление.

С Определение № 133 от 14.03.2023г. РС – Перник е прекратил производството по НАХД № 156/2023г. по описа на РС – Перник и е изпратил делото на СРС по подсъдност. С писмо вх. № 78314 от 21.03.2023г. РС-Перник изпраща делото на СРС и на 22.03.2023г. е образувано настоящото НАХД № 3852/2023г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят „****“ ООД не изпраща представител и не взема становище по спора.

Пред СРС, НО, 10 състав въззиваемата страна Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник се представлява от юрк. М., който в съдебно заседание на 14.06.2023г. заявява, че оспорва жалбата. В съдебно заседание на 06.12.2023г. юрк. М. не се явява и въззиваемата страна не изпраща друг процесуален представител, който да изрази мнение по спора по време на съдебните прения пред СРС.

*Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна** :*

Дружеството „****“ ООД има двама управители – М.Х.Б. и Г.А.Б., които представляват Дружеството заедно и по отделно. Седалището и адресът на управление на това юридическо лице се намира в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх.А, ет.4, ап.9.

На Ш. И. (гражданин на Р. Турция, роден на 05.01.2989г.) било издадено от Агенция по заетостта Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. на основание чл.41, ал.1, вр. ал.2, т.1 от ЗМТМТ за работа като командирован специалист по договор за предоставяне на услуги на територията на Р. България при работодател „****“ ООД с месторабота : „****“ ООД с адрес : гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх.А, ап.9. Разрешението за работа вало за срок от 12 месеца, считано от 01.06.2022г. до 01.06.2023г.

Във връзка с постъпил сигнал за стачкуващи работници на строителен обект в гр. Перник по повод неизплатени възнаграждения, на 10.10.2022г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник (свидетелите И.Я., Е. Т. и М.Д.) извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект в гр. Перник, комплекс „Струма“. На място били заварени 28 работници – турски граждани /командировани и сезонни работници/, които не владеели български език. Едно от заварените лица бил Ш. И.. На лицата били раздадени за попълване декларации на основание чл.68, ал.1, т.3 от ЗТМТМ. Със съдействието на представители на Турското посолство заварените на обекта лица попълнили декларациите на турски език. В последствие декларациите били преведени на български език. В декларацията на И. било посочено, че лицето работи за „****“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“.

Проверката на служителите от Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник продължила по документи. С писмо изх. № 22084914 от 11.10.2022г. Изпълнителният директор на

Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ поискал от Директорите на Дирекция „Миграция“ и на Агенция по заетостта да се предостави информация за посочените по – горе лица с цел да се установи техният статут. С писмо с рег. № 536400-43966 от 17.10.2022г. от МВР – Дирекция „Миграция“ отговорили на запитването за всички лица, едно от които Ш. И.. За него било посочено в писмото, че е гражданин на Р. Турция, роден на 05.01.2989г., кандидат за продължително пребиваване, с подадено заявление с рег. № 13475/19.08.2022г., правно основание за пребиваване – чл.24, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. С писмо изх. № 10-10-4209#1 от 21.10.2022г. от Агенция по заетостта също отговорили на запитването на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Конкретно за Ш. И. е отговорено, че от Агенция по заетостта на И. е издадено Разрешение за достъп до пазара на труда като командирован специалист за срок от 12 месеца с място на работа в „****“ ООД - гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх.А, ап.9.

Пред проверяващите служители на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник (пред св. Я. и св. Т.) Управителят на „****“ ООД обяснил, че обектът на Дружеството в гр. Кърджали бил аквапарк със заведение и хотелска част, но заради ограниченията заради Ковид-19 работата на този обект значително намаляла и заради това лицата, имащи Разрешение за работа (вкл. и Ш. И.) били ангажирани в строителството.

За посочената по-горе проверка свидетелите И.Я., Е. Т. и М.Д. в качеството си на служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник съставили Протокол ПР 2234424/10.10.2022г. за извършена проверка на „****“ ООД. Под № 15 в констатациите от този Протокол било посочено, че „****“ ООД (в качеството си на местно лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗМТМТ) е приело на работа лицето Ш. И. като командирован специалист за срок от 12 месеца с място на работа в „****“ ООД, гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9, а видно от представените по време на проверката документи и обяснения, както и попълнена декларация на основание чл.68, ал.1, т.3 от ЗМТМТ на турски език /с направен превод на български език/ от Ш. И. същият е полагал труд за „****“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като кофражист, което място на работа не съответства на посоченото в издаденото от компетентните органи разрешение за работа в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9, с което „****“ ООД в качеството си на местно лице, приело на работа командирован чужденец Ш. И. е нарушил чл.7, ал.2 от ЗМТМТ. Препис от Протокол ПР 2234424/10.10.2022г. за извършена проверка на „****“ ООД бил връчен срещу подпис на 16.11.2022г. на един от управителите на Дружеството.

Междувременно, на 14.10.2022г. Ш. И. напуснал Р. България, а Управителят на „****“ ООД информирал Агенция по заетостта с писмо рег. № РДПТ-10-00-0263#8 от 24.10.2022г., че командированите работници, сред които и Ш. И., не извършват дейност в Р. България с работодател „****“ ЕООД.

На 16.11.2022г. в присъствието на св. И.Я. и св. Е. Т., както и на управителя на „****“ ООД, св. М.Д. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 14-0000966 от 16.11.2022г. срещу „****“ ООД за нарушение на чл.7, ал.2 от ЗМТМТ, извършено на 09.08.2022г. в предприятието на работодателя. Актът е връчен срещу подпис

на единия от управителите на „****“ ООД на 16.11.2023г.

Въз основа на цитирания по-горе АУАН и при същата фактическа обстановка като описаната в него, на 09.12.2022г. Л.Д.В. на длъжност Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник издал Наказателно постановление № 14-0000966 от 09.12.2022г., с което на основание чл.76, ал.2, вр. чл.79, ал.4 от ЗТМТМ за нарушение на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ на „****“ ООД (в качеството на местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ) е наложил административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лЕ.. Това Наказателно постановление е изпратено по пощата на „****“ ООД и е получено на 16.12.2022г., след което е обжалвано с жалба, подадена по пощата на 29.12.2022г. и входирана в Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник на 24.01.2023г.

Според писма от МВР – Дирекция „Миграция“ до СРС с вх. № 282673 от 11.10.2023г. и с вх. № 286981 от 13.10.2023г. Ш. Илчив е роден на 05.01.1989г., гражданин на Р. Турция, кандидат за продължително пребиваване в Р. България с подадено заявление с рег. № 13475 от 19.08.2022г. на ОДМВР - София, с правно основание чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Към 19.08.2022г. неговият актуален адрес е бил гр. Божурище, общ. Божурище, обл. Софийска, ж.к. „Жилища“ № 9. За същия има издадена Заповед за прекратяване на административното производство с рег. № 7304 от 04.11.2022г. с правно основание чл.58 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България на ОДМВР - София. Според писмата Ш. И. е влязъл в Р. България на 08.08.2022г. и е напуснал държавата на 14.10.2022г.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства : удостоверение за актуално състояние на „****“ ООД; копие на плик от жалба; АУАН № 14-0000966 от 16.11.2022г.; известие за доставяне на НП; Протокол ПР 2234424/10.10.2022г. за извършена проверка на „****“ ООД; Разрешение за работа № 8204529; писмо изх. № 22084914 от 11.10.2022г.; писмо от МВР – Дирекция „Миграция“ с рег. № 536400-43966 от 17.10.2022г.; писмо от Агенция по заетостта с изх. № 10-10-4209#1 от 21.10.2022г. с приложена справка за данни за работодатели; Заповеди на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с № 3-0035 от 29.01.2014г., с № ЧР-1260 от 18.12.2017г., с № 3-1197 от 29.11.2022г., с № 3-0679 от 09.08.2022г. и с № ДОК22014292 от 09.11.2022г.; молба от „****“ ООД до Агенция по заетостта с рег. № РДПТ-10-00-0263#8 от 24.10.2022г.; писма от МВР – Дирекция „Миграция“ с вх. № 282673 от 11.10.2023г. и с вх. № 286981 от 13.10.2023г.; писмо от Агенция по заетостта с вх. № 265773 от 26.09.2023г., както и показанията на свидетелите М.Д., И.Я. и Е. Т..

Цитираните по-горе доказателства СРС счита, че са относими, годни и информативни. Поради това те следва да се подложат на анализ :

Показанията на свидетелите М.Д., И.Я. и Е. Т. са последователни, звучат достоверно, непредубедено и еднопосочно, намират опора в писмените доказателства – АУАН, Протокол за извършена проверка, Разрешение за работа, писмата от МВР – Дирекция „Миграция“ и от Агенция по заетостта. Поради това съдът кредитира изцяло събраните по делото гласни доказателства.

Разрешението за работа № 8204529 е официален документ, който има доказателствена сила за посочените в него обстоятелства. Поради това съдът го кредитира.

Приложените по делото писмо изх. № 22084914 от 11.10.2022г., писмо от МВР – Дирекция „Миграция“ с рег. № 536400-43966 от 17.10.2022г., писмо от Агенция по заетостта с изх. № 10-10-4209#1 от 21.10.2022г. с приложена справка за данни за работодатели, писма от МВР – Дирекция „Миграция“ с вх. № 282673 от 11.10.2023г. и с вх. № 286981 от 13.10.2023г. и писмо от Агенция по заетостта с вх. № 265773 от 26.09.2023г. са еднопосочни, обективни и достоверни писмени доказателства. Поради това съдът кредитира и тях.

Констатациите в АУАН № 14-0000966 от 16.11.2022г. и в Протокол ПР 2234424/10.10.2022г. за извършена проверка на „***“ ООД (касателно Ш. И.) са еднопосочни и намират опора, както в кредитираните по-горе гласни доказателства, така и в писмата от МВР – Дирекция „Миграция“ и от Агенция по заетостта, а също и в Разрешението за работа № 8204529. Същевременно по делото не са налице доказателства, които да опровергават констатациите от АУАН и Протокола за проверка. Поради това съдът приема тези писмени доказателства за достоверни и им се доверява.

От съвкупната преценка на кредитираните по-горе доказателства се установява, че Ш. И. (гражданин на Р. Турция, роден на 05.01.2989г.) е имал издадено от Агенция по заетостта Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. на основание чл.41, ал.1, вр. ал.2, т.1 от ЗМТМТ за работа като командирован специалист по договор за предоставяне на услуги на територията на Р. България при работодател „***“ ООД с месторабота : „***“ ООД с адрес : гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх.А, ап.9 - за срок от 12 месеца, считано от 01.06.2022г. до 01.06.2023г.

Според настоящия съдебен състав декларацията, приложена на лист 19 от делото, следва да остане извън доказателствения материал, подлежащ на анализ от съда, тъй като по същество този документ съдържа информация, която има белезите на свидетелски показания, но доколкото е дадена в писмен вид, а не устно и непосредствено пред съда, декларацията се явява процесуално негодна да се счита и като писмено, и като гласно доказателство. Въпреки това СРС приема, че косвено от показанията на свидетелите М.Д., И.Я. и Е. Т., както и от АУАН № 14-0000966 от 16.11.2022г. и Протокол ПР 2234424/10.10.2022г. за извършена проверка на „***“ ООД се доказва по делото, че на заварените на обекта лица (едно от които Ш. И.) били раздадени декларации на основание чл.68, ал.1, т.3 от ЗМТМТ и със съдействието на представители на Турското посолство лицата попълнили декларациите. Именно така проверяващите инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник разбрали, че Ш. И. работил за „***“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“. Този извод не се опровергава и от писмата от МВР – Дирекция „Миграция“ с вх. № 282673 от 11.10.2023г. и с вх. № 286981 от 13.10.2023г., според които Ш. И. е влязъл в Р. България на 08.08.2022г. и към 19.08.2022г. е имал адрес в гр. Божурище.

Този съдебен състав остави извън доказателствената маса и сметите в хода на

проверката писмени обяснения от Управителя на „****“ ООД (на лист 16 от делото), тъй като те имат характера на свидетелско показание, но доколкото са дадени в писмен вид, а не устно и непосредствено пред решаващия състав, не са нито писмено, нито гласно доказателство, което да подлежи на анализ. Същевременно от показанията на свидетелите Я. и Т. се установява, че пред тях Управителят на Дружеството е посочил, че работата на обекта на „****“ ООД в гр. Кърджали (аквапарк със заведение и хотелска част) значително била намаляла заради ограниченията, свързани с Ковид-19 и поради това лицата, имащи Разрешение за работа (вкл. и Ш. И.) били ангажирани с работа в строителството.

Молбата от „****“ ООД до Агенция по заетостта с рег. № РДПТ-10-00-0263#8 от 24.10.2022г. е обективно съществуваща, с достоверна дата на входиране в Агенцията по заетостта и доколкото не се опровергава от нито едно друго, събрано по делото доказателство, съдът я кредитира и приема, че след проверката на 10.10.2022г. в обекта в гр. Перник, комплекс „Струма“ Управителят на „****“ ООД е информирал Агенция по заетостта, че командированите работници, сред които и Ш. И., не извършват дейност в Р. България с работодател „****“ ЕООД. Това твърдение се потвърждава косвено и от писмата от МВР – Дирекция „Миграция“ с вх. № 282673 от 11.10.2023г. и с вх. № 286981 от 13.10.2023г., според които Ш. И. е напуснал Р. България на 14.10.2022г.

Наличното по делото удостоверение за актуално състояние на „****“ ООД е обективно и достоверно писмено доказателство, което съдът кредитира и приема, че Дружеството – жалбоподател има двама управители, които представляват юридическото лице заедно и по отделно, както и че седалището и адресът на управление на Дружеството е в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх.А, ет.4, ап.9.

Приложенията на лист 5 и лист 8 от НАХД № 156/2023г. по описа на РС – Перник копия на плик от жалба и от известие за доставяне на НП имат достоверна дата. Поради това съдът ги кредитира и приема, че процесното Наказателно постановление е било изпратено по пощата на „****“ ООД, получено е на 16.12.2022г. и е обжалвано с жалба, подадена по пощата на 29.12.2022г. Това означава, че жалбата е депозирана в законоустановения срок по чл.59, ал.2, вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН.

Заповедите на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с № 3-0035 от 29.01.2014г., с № ЧР-1260 от 18.12.2017г., с № 3-1197 от 29.11.2022г., с № 3-0679 от 09.08.2022г. и с № ДОК22014292 от 09.11.2022г. са издадени от държавен орган и имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира изцяло. От т.14 на Заповед № 3-0035 от 29.01.2014г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ се установява, че териториалният обхват на контролна дейност на служителите в Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, които имат правомощия на инспектори по чл.21, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е на територията на област Перник с административен център гр. Перник и териториални граници, в които се включват общините Брезник, Земен, Ковачевци, Перник, Радомир и Трън. От т.22 на Заповед № 3-0035 от 29.01.2014г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция

„Главна инспекция по труда“ се установява, че териториалният обхват на контролна дейност на служителите в Дирекция „Инспекция по труда“ – София, които имат правомощия на инспектори по чл.21, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е на територията на Столична община – райони „Красно село“, „Триадица“, „Средец“, „Възраждане“, „Оборище“, „Сердика“, „Подуяне“, „Слатина“, „Изгрев“, „Лозенец“, „Красна поляна“, „Илинден“, „Надежда“, „Искър“, „Младост“, „Студентски“ и „Връбница“. От Заповеди на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с № 3-0679 от 09.08.2022г. и с № ДОК22014292 от 09.11.2022г. следва, че в периода 08.08.2022г. - 08.11.2022г. и в периода 09.11.2022г. – 30.11.2022г. на девет инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, сред които и свидетелите И.Я., Е. Т. и М.Д., е била възложена териториалната компетентност за извършване на проверки по спазване на трудовото законодателство, както и по ЗМТМТ, вкл. и за съставяне и връчване на АУАН в обекти на контрол на Дирекция „Инспекция по труда“ – София. От Заповедите на лист 14 и лист 15 от делото се установява още, че актосъставителят М. е заемала длъжността „старши инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник. Като такава тя е имала правомощието на инспектор по чл.21, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ на територията на област Перник и в периода 08.08.2022г. – 30.11.2022г. е имала възложена териториална компетентност за извършване на проверки по спазване на ЗМТМТ и за съставяне на АУАН на територията на Столична община – райони „Красно село“, „Триадица“, „Средец“, „Възраждане“, „Оборище“, „Сердика“, „Подуяне“, „Слатина“, „Изгрев“, „Лозенец“, „Красна поляна“, „Илинден“, „Надежда“, „Искър“, „Младост“, „Студентски“ и „Връбница“. От Заповед № ЧР-1260 от 18.12.2017г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ се установява, че Л.Д.В. е Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник. Като такъв той е имал правото (по силата на Заповед № 3-1197 от 29.11.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“) да издава Наказателни постановления по Актове за установяване на административни нарушения, съставени по ЗМТМТ от служители от Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник.

За да прецени правилно съдът дали лицата, издали конкретните АУАН и НП, са имали или не компетентност /вкл. и териториална/ да издадат тези актове, следва да се посочи, че провереният на 10.10.2022г. обект е бил в гр. Перник. Когато проверката е започнала там на 10.10.2022г. свидетелите И.Я., Е. Т. и М.Д. се явяват компетентни да започнат проверка на трудовото законодателство, както и за спазване на ЗМТМТ по силата на т.14 от Заповед № 3-0035 от 29.01.2014г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. В случая в хода на проверката е придобита информация за нарушение на ЗМТМТ, извършено в гр. София. От показанията на свидетелите Я., Т. и Д., както и от писмо изх. № 22084914 от 11.10.2022г., писмо от МВР – Дирекция „Миграция“ с рег. № 536400-43966 от 17.10.2022г. и писмо от Агенция по заетостта с изх. № 10-10-4209#1 от 21.10.2022г. с приложена справка за данни за работодатели следва, че в периода от 10.10.2022г. до 21.10.2022г. служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник са

установили, че Ш. И. е полагал труд за „***“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“, че лицето има издадено разрешение за достъп до пазара на труда като командирован специалист с място на работа гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап. 9, респ. приели са, че мястото на работа на Елчин не съответства на посочената месторабота в издаденото му Разрешение за работа, т.е. че „***“ ООД в качеството си на местно лице, приело на работа Ш. И. е нарушил чл.7, ал.2 от ЗМТМТ. С Постановление на Министерски съвет № 313 от 05.10.2022г. е приет действащия в момента Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Същият е обнародван в Държавен вестник бр. 81 от 11.10.2022г. и се смята за влязъл в сила преди приключване на проверката за Ш. И. на 21.10.2022г. Това означава, че към приключване на проверката е в сила ал.5 на чл.21 от Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, според която териториална компетентност на контролните органи се определя и изменя от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с изрична Заповед. В случая това са Заповеди на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с № 3-0679 от 09.08.2022г. и с № ДОК22014292 от 09.11.2022г. Въз основа на тях съдът приема, че към края на проверката св. Д-, макар да е била служител на Дирекция „Инспекция по труда“ - Перник, е имала компетентност на контролен орган касателно проверка на ЗМТМТ на територията на Столична община (в териториалния обхват на контролна дейност на Дирекция „Инспекция по труда“ – София съгласно т.22 от Заповед № 3-0035 от 29.01.2014г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“). Към датата на съставяне на АУАН (16.11.2022г.) също св. Д- е имала компетентност да състави Акт за нарушение, извършено в гр. София – с оглед нормата на чл.21, ал.5 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, Заповед № ДОК22014292 от 09.11.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и чл.79, ал.1 от ЗМТМТ. На основание чл.5, ал.3, вр. ал.2, т.17 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чл.79, ал.4 от ЗМТМТ и Заповед № 3-1197 от 29.11.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ следва, че Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник е бил оправомощен да издава НП въз основа на Актове за нарушения на ЗМТМТ, съставени от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник и доколкото АУАН № 14-0000966 от 16.11.2022г. е съставен от гл. инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник (с възложена териториална компетентност и за Столична община), следва, че НП № 14-0000966 от 09.12.2022г. е издадено от компетентно лице. От гореизложеното следва, че конкретните АУАН и Наказателно постановление са издадени от оправомощени за това лица и релевираните в обратния смисъл доводи в молба до РС – Перник с рег. № 3837 от 21.02.2023г. са неоснователни.

Приложеното на лист 9 от НАХД № 156/2023г. по описа на РС – Перник възражение срещу Акта съдържа становище на Дружеството – жалбоподател по съществото на спора и съответно не представлява писмено доказателство. Поради това СРС го остави извън

доказателствената маса, която подложи на анализ по-горе.

*При така установената фактология и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите административни актове. Жалбата изхожда от легитимирана страна в процеса и е депозирана в законоустановения срок. Поради това жалбата се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът достигна до извода, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон; отговарят на изискванията на чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН; издадени са от компетентни лица (съгласно приложените по делото Заповеди на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” и направения по-горе във връзка с тях доказателствен анализ) като при съставянето, респ. при издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в Акта и в Наказателното постановление. Административно-наказателното обвинение е ясно и разбираемо формулирано – става въпрос за това, че Дружеството – жалбоподател (в качеството си на местно лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ) е приело на работа лицето Ш. И. с издадено Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. като командирован специалист за срок от 12 месеца с място на работа в „****“ ООД - гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9, а е полагало труд за „****“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“, което място на работа не съответства на посоченото в издаденото Разрешение за работа място в гр. Кърджали.

Процесното нарушение се твърди да е извършено на 09.08.2022г. Поради това съставеният на 16.11.2022г. АУАН се явява издаден в 1-годишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Въпреки, че в АУАН е записано, че нарушението е констатирано на 10.10.2022г., този съдебен състав приема, че от показанията на свидетелите Я., Т. и Д-, писмо изх. № 22084914 от 11.10.2022г., писмо от МВР – Дирекция „Миграция“ с рег. № 536400-43966 от 17.10.2022г. и писмо от Агенция по заетостта с изх. № 10-10-4209#1 от 21.10.2022г. с приложена справка за данни за работодатели, нарушителят и нарушението са установени в периода от 10.10.2022г. до 21.10.2022г., тъй като едва след получаване на двете, цитирани по-горе писма, от МВР – Дирекция „Миграция“ /на 18.10.2022г./ и от Агенция по заетостта /на 21.10.2022г./ в Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник може да се приеме, че инспекторите са имали данни не само, че Ш. И. е полагал труд за „****“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“, а че лицето има издадено Разрешение за достъп до пазара на труда като командирован специалист с място на работа гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап. 9. Поради това СРС приема, че изводът, че „****“ ООД (в качеството си на местно лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ) е приело на работа Ш. И. като командирован специалист за периода 01.06.2022г. – 01.06.2023г. с място на работа в „****“ ООД - гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9, а лицето е полагало труд за „****“ ООД от

09.08.2022г. в гр. София като „кофражист“ може да се обоснове не към 10.10.2022г., а към момента на получаване на писмата – между 18.10.2022г. и 21.10.2022г. Дори и считано от по-ранната дата /18.10.2022г./ до датата на съставяне на АУАН на 16.11.2022г. не е изтекъл 3-месечният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН.

От съставянето на Акта на 16.11.2022г. до издаване на НП на 09.12.2022г. е минал срок, който е под един месец. Поради това следва, че са спазени, както преклузивният 6-месечен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, така и инструктивният 1-месечен срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН.

Управител на „****“ ООД е присъствал при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение, а препис от него му е връчен на същата дата – 16.11.2022г. В случая съдът приема, че са изпълнени изискванията на чл.79, ал.2 от ЗТМТМ и чл.40, ал.1, респ. чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН. Спазена е и разпоредбата на чл.58, ал.1 от ЗАНН относно връчването на НП.

Водим от всичко изложено до тук настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай не са били нарушени правата на нарушителя да разбере повдигнатото му административно обвинение. Няма допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват основание за отмяна на Наказателното постановление на формално основание. Поради това спорът следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно чл.7, ал.2 от ЗТМТМ работниците – граждани на трета държава с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България – само за местния работодател или местното лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа. В случая от кредитираните по-горе доказателства става ясно, че Ш. И. е гражданин на Р. Турция, който има разрешен достъп до пазара на труда в Р. България по силата на Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. и същият е можел да работи като командирован специалист за срок от 12 месеца с място на работа в „****“ ООД, гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9. Спрямо Ш. И. Дружеството-жалбоподател се явява „местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители“ по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ. По силата на Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. Ш. И. е можел да работи само за „****“ ООД и на посочените в Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. място, длъжност и срок, т.е. в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9, на длъжност командирован специалист, за срок от 01.06.2022г. до 01.06.2023г.

В случая проверката е извършена на 10.10.2022г., а установените обстоятелства по работа на Ш. И. като „кофражист“ са за 09.08.2022г. Това означава, че срокът, определен с Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. не е нарушен, но е нарушено мястото. Вместо в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9 е установено, че лицето е работило за „****“ ООД в гр. София. Реалното място на работа на Ш. И. към 09.08.2022г. не съответства на посоченото в издаденото от Агенцията по заетостта Разрешение за работа на лицето. Поради

това правилно административно – наказващият орган е приел, че е нарушен чл.7, ал.2 от ЗМТМТ.

Доколкото действащата правна уредба допуска трудовото правоотношение да съществува и без формално да е подписан писмен договор, то липсата на такъв не означава, че Ш. И. не е работил за „****“ ООД. Вярно е, че проверката е извършена на 10.10.2022г. в обект в гр. Перник, но доколкото от свидетелските показания не може с категоричност да се установи дали на тази дата Ш. И. е престираал труд за Дружеството – жалбоподателя (предвид суматохата на обекта, езиковата бариера, броя на заварените на място лица) не може от наличните доказателства да се приеме, че конкретно И. е работил в гр. Перник на 10.10.2022г., а и това не е предмет на доказване по настоящото дело. Същевременно, макар и косвени, по делото са налице гласни и подкрепящи ги писмени доказателства, които сочат, че Ш. И. е работил като „кофражист“ за „****“ ООД от 09.08.2022г. в гр. София. Вярно е, че не е установен точният адрес, където лицето е престираало труда си в гр. София, но с оглед нормата на чл.7, ал.2 от ЗМТМТ това не е и необходимо, тъй като на който и адрес да е в гр. София, той винаги би се различавал от адреса, за който е издадено Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. на Ш. И., където фигурира като място гр. Кърджали. Обстоятелството, че И. е работил именно за Дружеството – жалбоподател следва не само от показанията на св. Д- (дадени пред СРС на 14.06.2023г.), но и косвено от думите на св. Т. (от протокол на СРС от 06.12.2023г.) и писмото от Управителя на „****“ ООД до Агенция по заетостта (на лист 29-30 от делото).

Нарушението по чл.7, ал.2 от ЗМТМТ се състои в това, че Ш. И. е работил за „****“ на 09.08.2022г. не в гр. Кърджали, ул. „Кубрат“ № 7, вх. А, ап.9 (за което място има издадено Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г.), а на друго място – в гр. София. В случая мястото на извършване на твърдяното нарушение е град София, а датата – 09.08.2022г. Доколкото тези факти съществуват като описано в АУАН и в НП, съдът прие по-горе, че обвинението е ясно и че има съответствие между словесното и цифровото му описание. Редно е да се посочи, че в АУАН фигурира отбелязването, че нарушението е извършено на 09.08.2022г. „в предприятието на работодателя“, а в Наказателното постановление е записано само, че нарушението е извършено на 09.08.2022г. В случая съдът счита, че няма разминаване между АУАН и НП, тъй като „предприятие“ по смисъла на §1, т.2 от ДР на Кодекса на труда е всяко място - предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. В случая е установено, че трудът на Ш. И. е бил полаган в гр. София и доколкото това място фигурира и в Наказателното постановление, макар там да не е записано, че това се приема за „предприятието на работодателя“, това не е съществено процесуално нарушение.

За нарушението по чл.7, ал.2 от ЗМТМТ законът предвижда административна отговорност за местното лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители в нарушение на условията и реда за командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги (чл.76, ал.2 от ЗМТМТ). В случая местното лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗМТМТ е Дружеството „****“ ООД. Неговата отговорност е обективна и

безвиновна. Поради това съдът приема, че нарушението е реализирано и от субективна страна.

Административната отговорност на местно лице, приело на работа командирован или изпратен работник от трета държава, се ангажира на основание чл.76, ал.2 от ЗТМТМ, когато се нарушат условията и реда за командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги. Част от тези условия са и посочените в чл.7, ал.2 от ЗТМТМ място, длъжност и срок на работа, посочени в Разрешението за работа, издадено на работник – гражданин на трета страна. Поради това правилно в случая за нарушение на чл.7, ал.2 от ЗТМТМ е била ангажирана административно – наказателната отговорност на „***“ ООД в качеството на местно лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ, приело на работа Ш. И. в нарушение на мястото, за което е издадено Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г. В чл.76, ал.2 от ЗТМТМ административното наказание за местното лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ е във фиксиран от законодателя размер - 5000 лв. за всеки чужденец. Поради това съдът не може да прави преценка на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, а следва да наложи на „***“ ООД „имуществена санкция“ в размер на 5000 лЕ. за това, че като местното лице по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ е приело на работа Ш. И. (гражданин на Р. Турция) на 09.08.2022г. в гр. София вместо в гр. Кърджали – в нарушение на мястото, за което е издадено Разрешение за работа № 8204529/01.06.2022г.

Нарушението е формално. За съставомерността му е без значение поради каква причина е променено мястото на работа на Ш. И., както и дали има настъпили вредни последици. В случая по делото са налице данни, че Дружеството – жалбоподател е реализирало и други нарушения по ЗТМТМ и КТ, което означава, че обществената опасност на дееца не е ниска. Не са налице и смекчаващи отговорността обстоятелства. Поради това съдът не счита, че случаят е маловажен.

Водим от гореизложеното съдът прие, че обжалваното Наказателно постановление е правилно, законосъобразно и при справедлив размер на наложеното административно наказание, поради което следва да се потвърди изцяло.

Въпреки този изход на делото, доколкото процесуалният представител на въззиваемата страна не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова не следва да се присъжда на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на учреждениято, чийто орган е издал процесното Наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.9, вр. ал.2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 14-0000966 от 09.12.2022г., издадено от Л.Д.В. – Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Перник, с което на основание чл.76, ал.2, вр. чл.79, ал.4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, за нарушение на чл.7, ал.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност на „***“

ООД с ЕИК *** (в качеството на местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗТМТМ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лЕ..

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____